

Za nos.

»Lepa mi je žoga nova . . .
Polna glava je skrbi:
ako se igrala bova,
žoga se mi izgubi . . .«

Gleda Igor, gleda, čaka,
žogi se igrat mudi.
Ej, lepó ni za junaka,
če le za pečjó sedi!



»Nič doma se ne mudiva,
kdor kaj vidi, ta kaj zna!
Le v daljave pohitiva —
bodisi na kraj svetá!«

Igor žogo daleč vrže,
mane si ob dlani dlan
in korenček žogi strže,
odhiti na drugo stran . . .

E. Gargl.

